

единъ и сѫщъ знаменател. Всички сѫ добри. Кога?

— И най-лошиятъ лъвъ, тигъръ, като го нахранишъ, добъръ е, но я го остави 24 ч. гладенъ и се опитай да го побутнешъ! И най-лошата змия, като е нахранена, добра е, но, когато е гладна, посмѣй да се приближишъ до нея! Тъй щото ние често казваме: „Той е благороденъ човѣкъ“. Казвамъ: той е нахраненъ човѣкъ. Но, за да го познаете, дали е благороденъ човѣкъ, оставете го 12—24 ч. гладенъ, и опитайте се да го побутнете. Добриятъ човѣкъ, сить ли е или гладенъ, въ него нѣма никаква промѣна, той е единъ и сѫщъ. Да се не мѣни нашето съзнание.

Слѣдователно, когато Христосъ казва: Обичай ближния си“, то значи, че ще дойдемъ до положението да познаваме своя ближенъ. Казвате: „Азъ измѣнихъ мнѣнието си“. Да, той е тъй измѣнчивъ, като тебе. Даде ти 1000 лв., добъръ е; вземе си ги назадъ, лошъ е. Значи, всѣки моментъ ще измѣняшъ мнѣнието си за характера му. Добриятъ човѣкъ всѣкога остава тихъ и спокоенъ: знае, че неговото богатство никой не може да го вземе.

„Да възлюбишъ ближния си като себе си!“ Подъ туй „себе“ — теософитѣ го наричатъ висшето „азъ“ — се разбира, да се пробудишъ, да любишъ тази своя близка душа.

Сега, само като прилагате този законъ, ще започне да се въдворява хармонията между васъ. Азъ съмъ рѣшилъ — въ бѫдеще вече нѣма да говоря за примиряване. Това е много банално: „Хайде да се примиримъ!“ Азъ лесно мога да примиря всинца ви. Азъ съмъ майсторъ да примирявамъ, имамъ това изкуство. Нѣкой ви изялъ нѣщо, изялъ ви 1000 лв. Плащамъ му ги. Сърдишъ ли му се сега? — Не. Жената се сърди на мѫжа си, че нѣмала костюмъ. Купете ѝ костюмъ. Доволна ли е сега? Като дадешъ на хората това, което искатъ, въ 12, 24 часа сѫ доволни, примирени. Като изпратишъ дѣцата имъ въ странство, като увеличишъ заплатитѣ имъ, като